

Önéletrajz.

1906-ban Győrben születtem. Édesapám kereskedő volt, aki az első világháborúban orosz fogságba esett, onnan 1918-ban betegen került haza és 1924-ben meghalt. 14 éves koromtól arra kényszerültem, hogy eltartsam magamat, házitanításból éltem.

Iskolai tanulmányaimat Budapesten a Tavaszmező-utcai főgymnáziumban és a Budapesti Tudományegyetemen végeztem, 1930-ban avattak orvosdoktorrá. 1930-tól - 1937-ig segédorvos, majd orvos voltam a budapesti Zsidókórház szülész-nőgyógyászati osztályán. Alorvosi kinevezésem lejártá után mint u.n. tudományos munkatárs tovább is a kórház kötelékében dolgoztam. A felszabadulás után a Rókus kórház szülész-nőgyógyászati osztályát reorganizáltam és vezettem azt a kinevezett főorvos felgyógyulásáig. 1946. júliusában az Uzsóki-utcai kórház osztályvezető főorvosa lettem és itt működtem 1950. februárjáig, amikor a Kutvölgyi uti kórházba helyeztek át. - 1934. óta szülész-nőgyógyász szakorvos vagyok.

1937-ben 3-hónapos katonai kiképzésben vettem részt Budapesten az Albrecht laktányában, címzetes őrvezetőként szereltek le. 1939-ben és 41-ben 1-1 hónapos fegyvergyakorlatra hívtak be. 1943-44-ben a budapesti Légősmunkaszolgálatnál voltam beosztva.

1929-ben Angliában voltam egy hónapig a Cserkész-Jamoboree-n. 1936-ban és 38-ban 2-hetes szabadságomat Olaszországban töltöttem társasutazással. 1947-ben szabadságomat Párisban töltöttem, illetve 3 napig Londonban voltam. 1950-ben a SZOT-lengyelországi üdülésben részesített.

Két fivérem Londonban él, közülük H. Iván 1932. óta él Angliában és angol állampolgár lett. H. József a csepeli gyárnak volt főtisztviselője, majd kereskedelmi megbízással külföldön utazott és utlevele lejártával nem tért vissza, annak dacára, hogy itt vezető állást kínáltak fel neki. Velük összeköttetést nem tartok, velem együtt lakó édesanyámmal leveleznek.

1950-ben "kiváló munkás" kitüntetést kaptam.

A munkásmozgalomba 1932-ben dr. Weil Emil révén kapcsolódtam be. A Vörös Segély orvosa lettem, amelynek keretében igen kiterjedt szakorvosi munkát végeztem és a V.S-t anyagilag támogattam. Részben a baloldali gondolkodású orvosokkal kerültem munkám révén kapcsolatba /Ján Ferenc, Simonovits, Bátori, Schönstein, stb./ részben a mozgalomban jelenleg is szereplő elvtársnők javarészét gyógyítottam. /Révai Józsefné, Révai Gizi, Kiss Károlyné, Kovács Istvánné, Apró Klári, stb. stb./ Párttagság: 1932.

Felszabadulás óta állandó pártmunkát végzek, legfőképpen mint propagandista. 1945-ben az V. ker. Pártszervezet VB. tagja voltam, 1946-ban az Uzsóki-utcai Pártszervezet vezetőségi tagja, 1950-ben Kutvölgyi uti Kórházban is az első vezetőségben vezetőségi tag voltam. 1947-és 49-es választásokon országgyűlési képviselőjelölt, pótképviselő.

Anyám idős kora miatt /77-ik évében van/ nem dolgozik.

Feleségem Sugár Éva, volt banktisztviselő leánya, az Állami Könyvterjesztő Vállalat Orvosi Könyvesboltjának vezetője, párttag 1945. óta. Üzemi pártszervezetében népnevelő, középfoku káderképző tanfolyamra jelölt.

3 gyermekem van, 11, 8 és 4 évesek. A legidősebb az elmúlt tanévben "kiváló tanuló"-i kitüntetést kapott.

Magántulajdonomat képező személyautón kívül vagyonom nincs. Havi jövedelem kb. 4000.-forint, Állami fizetésből, magángyakorlatot nem folytatok.

Jelenleg a Kutvölgyi uti Kórház szülész-nőgyógyászati osztályán kívül a János kórház I.sz.szülészeti is vezetem és a Szülés-Nőgyógyász Szakcsoport főtitkára vagyok. Ezen kívül felsőfoku Bolsevik Párt történetet tanulok és középfokon vezetem konferenciát. Szoros kapcsolatot tartok az EÜ.Miniszterium Nővédelmi osztályával és azt szakmai vonalon támogatom. Mindezen munkámat szívesen végzem és ugylátszik nem eredménytelenül. Természetesen ezek miatt szakmai önképzésem és önálló tudományos munkásságom folytatása sokszor nehézséget okoz. Tulajdonképpen nagyon szeretem gyógyító orvosi munkámat és szívesen végeznék komolyabb kutató munkát is. Szívesen koncentrálnám egész munkaképességemet erre a vonalra, mégis úgy érzem, hogy szakcsoportti szervező munkámat és pártpropagandista tevékenységemet ma még nem szüntethetem meg. Minthogy minden vállalt feladatomat igyekszem kifogástalanul elvégezni, mindezek megoldása csak úgy történhetik meg, hogy sokszor nagyon fáradtnak érzem magam és gyermekeimmel keveset foglalkozom.

A felszabadulás előtt jól kereső magánorvos voltam és semmi lehetőségem nem nyílt arra, hogy szakmai képzettségemet megfelelően kifejlesztve, fontos szakmai poszton dolgozzak. Bár dolgoztam tudományos intézetben és volt érdeklődés bennem a tudományos munka iránt, a felszabadulás előtt ennek semmi oélját nem találtam.

Felszabadulás utáni idők szerezték meg számomra annak lehetőségét, hogy szakmai, elméleti és gyakorlati tudómsomat fokozva, vezető állásba kerüljek. Igyekeztem sokat tanulni, hogy Szakcsoport főtitkári funkciómat megfelelően teljesíthessem. A magyar szülész-nőgyógyászat területén igen nagy fejlődés észlelhető minden vonatkozásban. Úgy érzem nem jogosulatlan annak megállapítása, hogy ebben a fejlődésben szervező, kezdeményező irányító munkásságomnak is része van. Így őszintén tehetem azt a nyilatkozatot, hogy életemnek és munkámnak igaz tartalmát csak a felszabadulásunk szerezte meg.

Bpest.1952.augusztus 21.

/dr.Hirschler Imre/
kórházi főorvos.

Kutvölgyi uti Állami Kórház.